

de sammen med os føre en Kamp paa ny for at slette det sidste Skel, der bliver tilbage. Jeg lyttede forgæves til de Ord, der faldt fra den højtærede Indenrigsminister, jeg lyttede forgæves til det ærede Medlem fra Løvels Tale, og jeg lyttede forgæves til det ærede Medlem fra Assens. Men jeg fik ingen Antydning af, at man, naar dette Lovforslag var gennemført, vilde fortsætte Arbejdet for at gennemføre den almindelige Valgret helt og fuldt, som man har lovet Vælgerne Gang paa Gang — ikke en Antydning. Jeg spørger nu de ærede Medlemmer, der føre Ordet paa Partiernes Vegne: Ville de ikke dette? Er dette den endelige Ordning for de Herrer? Jeg tror, det er saa, jeg tror ikke, de ville almindelig Valgret i dette Øjeblik, for saa gennemførte de den nu, da de baade have Magt og Evne dertil. Og jeg spørger de menige Medlemmer af Reformpartiet og af de moderate: Er der ingen, der har saa meget tilovers for den almindelige Valgret, at de, naar dette Forlig er gennemført, da i Fremtiden ville fortsætte Arbejdet sammen med os for Gennemførelsen af den almindelige Valgret til Amsraadene helt og fuldt? Er der ingen, der tør staa op og vidne det? Ere de Herrer under Pisken i den Grad, at de ikke tør det? Dette Spørgsmaal ønsker jeg besvaret, inden Forhandlingen slutter. Besvares det ikke, ved jeg ogsaa, hvad Afstemningen betyder.

Anders Nielsen: Som de Herrer ville huske, sagde jeg for et Øjeblik siden, at jeg var ingen Ynder af den Taktik fra Taleres Side at drage Medlemmer, der stode i Samtale i et vist givet Øjeblik, ind i Diskussionen. Jeg henviste til, at de Herrer fra radikal Side hyppig brugte den Taktik, afbrøde deres Tale og henviste til, at nu stode de to Medlemmer eller den Minister og det Medlem i Samtale, og saa drog de det ind i Forhandlingen. Jeg holder ikke af den Taktik, men da de Herrer talte saa stærkt om mine Angreb paa Samarbejdet mellem Trekantens forskellige Sider, kom jeg ganske naturligt ind paa den Tanke, at hvis vi vilde gøre Gengæld, hvad jeg ikke ønskede, kunde vi nu henvise til de to Gruppeformænd, der flere Dage i Træk efter første Behandling havde fortrolige Samtaler henne i denne Vinduesfordybning. Men jeg tilføjede straks: De talte antagelig eller rimeligvis om noget helt andet end Valgretsspørgsmaalet! Saa den højtidelige Erklæring, som det ærede Medlem fra

Sorø (Poul Christensen) afgav paa det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) Vegne, var ganske overflødig.

Maa jeg saa angaaende den anden Erklæring, det ærede Medlem var bemyndiget til at afgive, nemlig om, at det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) ingen Sinde paa offentlige Møder under den sidste Valgkampagne — thi det er der, Udtalelsen skal være falden — har udtalt sig for den Mulighed, at han kunde være med til at gaa ind paa at sætte Aldersgrænsen til 30 Aar, bemærke, at jeg forbeholder mig at søge dokumenteret, hvad han faktisk har udtalt. Det har i alt Fald indtil i Dag staaet uimodsagt, hvad der derom er blevet refereret; det er første Gang, der sker Indsigelse. Jeg forbeholder mig alt lovligt i Retning af at afkræfte denne Indsigelse.

Rørdam: Jeg skal tillade mig at sige til det ærede Medlem, at nu har han nok stukket Hovedet sammen med det ærede Medlem fra Ærø (Frederiksen), det er fra ham, han har sine Oplysninger. Jeg vil bede det ærede Medlem ikke stole alt for sikkert paa dette ærede Medlems Oplysninger. Med den Sag, det drejer sig om, forholder det sig paa følgende Maade. Da min Modkandidat paa et Vælgermøde sagde, at han selvfølgelig vilde forhandle om den lige og almindelige Valgret, sagde jeg til ham: Ja, det vil selvfølgelig ethvert Menneske, vi ville alle forhandle. Da han saa dertil yderligere sagde: Ja, men naar De vil have lige og almindelig Valgret, er der jo ingen Ting at forhandle om, sagde jeg til ham: Ja, lige og almindelig Valgret kan der jo forhandles om paa forskellig Maade. Det kunde tænkes, at Landstinget kom til os og sagde: „Vi forlange 30 Aars Alderen for at give lige og almindelig Valgret“, saa vilde dette dog betyde lige og almindelig Valgret. Det er det, Reformpartiets Blade have gjort saa stort et Nummer ud af, men der er stor Forskel paa det og saa det, det ærede Medlem vilde gøre det til, at jeg skulde have anbefalet, at man gik til Indskrænkning af Valgretten til 30 Aars Alderen. I øvrigt vil jeg sige om det ærede Medlem fra Ærø, at hans Paalidelighed giver jeg ikke saa meget for. Under en Forhandling her i Fjor mellem ham og mig stod det ærede Medlem op og erklærede, at han havde givet 500 Kr. til Errindlev Havn, og opfordrede mig til at give det samme, hvilket Forhold jeg derefter undersøgte. Ved Undersøgelsen viste det sig, at det aldeles